

EN ÇABUK KABUL EDİLEN DUA VE ZALİM SULTAN

Eûzü billâhi mineşşeytânirracîm. Bis-millâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillahi rab-bilâlemin. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-din. Em-mâ ba'du fe-kâle Resûlullahi sallahu aleyhi ve sellem;

a. Allah'ın c.c. En Çabuk Kabul Ettiği Dua ve Özelliği

مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ
الْمَلَكُ: وَلَكَ بِمِثْلِ

Mâ min abdin müslimin yed'û li-ahîhî bi zahri'l-ğaybî illâ kâle'l-melekü ve leke bi-mislin.

Bu hadîs-i şerîfi Müslim ve Ebû Dâvud isimli iki büyük hadis âlimi, değerli alim rivayet etmişler, kitaplarına almışlar, Ebu'd-Derdâ *radıyallahu anh'ten*. Peygamber Efen-dimiz *sallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Mâ min abdin müslimin. "Müslüman hiçbir kul yoktur ki." *Yed'û li-ahîhi.* "Müslüman

kardeşine dua ediyor.” *Bi-zahri’l-ğaybi*. “Arkasından, o yokken gıyabında dua ediyor.”

Ali Bingöl işe gitmiş, burada dua ediyor ona mesela. Arkasından dua ediyor.

İllâ kâle’l-melekü. “Melek muhakkak der ki.” *Ve leke bi-misil*. “Bir o kadar da sana olsun.”

Yani ona ne dua ettiysen, onun karşılığı, misli de sana olsun, sana da bir o kadar olsun der.

Demek ki müslümanın müslümanı sevmesini Allah mükâfatlandırıyor. Tabii bu sevgi yüzüne karşı olursa belki gönlünü avlamak içindir, belki tavlama içindir, belki işini yürütmek içindir, belki oyalama içindir. Yüzüne karşı yaptığı zaman işin içine başka hesaplar olabilir ama arkasından. Hiç o görmüyor, duymuyor, bilmiyor, bu da ona el açıyor; “Yâ Rabbi! Şu kardeşime iyilikler ver, hoşluklar ver.” bilmem ne filan dua ediyor.

Burada ihlâs var, temiz duygu var. Yani yüzüne karşı olduğu zaman bir hesap olabilir. Ondan yapıyor olabilir ama burada hiç öyle bir şey yok. Duymuyor adam, bilmiyor.

Sadece bu onu sevdiğinden arkasından dua ediyor. Böyle olduğu zaman mükâfatı büyük olur. Hem de ne istemişse o kardeşi için, o mü'min kardeşi için ne istemişse bir o kadar da sana versin diye melek dua eder ve ona gider. Elhamdüllah.

Demek ki müslüman müslümanı sevecek. Müslüman müslümanın derdiyle ilgilenecek, müslüman müslümanın neye ihtiyacı olduğunu bilecek. Müslüman müslümana arkasından dua ediverecek, yokken. Yâ Rabbi! O kardeşimin borcu var, ödemesini kolaylaştırıver. Yâ Rabbi! O kardeşimin çocuğu çok hasta, çocuğuna şifa veriver. Yâ Rabbi! O kardeşimin aylardır işsiz, güzel bir iş kapısı açıver, kısmetini bollaştırıver. Yâ Rabbi! Filanca kardeşimin şöyle sorunu var, böyle meselesi var...

En süratle, en çabuk tarafından kabul olan ve yerine getirilen dua nedir?

En süratli, yıldırım gibi, en çabuk [kabul olan dua,] kardeşin kardeşe gıyabında yaptığı dua en çabuk kabul olanlardan birisidir.

b. Bazı Duaların Geç Kabul Olması

Bazı dualar gecikir. İnsan [Allah'ın] duasını kabul ettiğini bile anlayamaz.

Ben mesela Ankara'ya gittim, fakülteye yakın onu buldum, bir eski eve taşındım. Ondan sonra mahalleli bizi sevdi. Bir tanesi dedi ki; benim kiracım çıkacak, bahçenin arkasındaki eve seni alayım dedi. Müştemilat yani çatısız ama üç odalı, ötekisinden, benim o evimden iyi.

Oraya çıkarken ben dua ettim; yâ Rabbi! dedim, babam İstanbul'da evden eve kirada çok gezdi, çok gezdi. Hatırlıyorum, kamyonların üstünde eşyaları tutarak ne zahmetlerle kaç kere taşındık. Beni burada diyâr-ı gurbette annem yok yanımda, babam yok, akrabam yok, ağabeyim yok. Beni böyle ev ev gezdirtme yâ Rabbi! dedim, dua ettim. O evden de çıktık, bir başka eve kiraya gittik bu sefer.

Bundan sonra kendi evime gidiyim dedim, dua ettim ama yine, o dua ettikten sonra gittiğim evden de çıkınca bir kış gününde, Allah'ın ayazında, fakülteden uzakta bir semtte güzel, manzaralı, böyle ovaya doğru balkonu bakar, püfür püfür, breeze [brîz],

rüzgar eser, gölgelik, 680 metrekare bahçesi, bahçeli Ankara'da bir ev. Oraya kiraya çıktık.

Dedim, Rabbim demek ki duamızı kabul etmemiş. Tabii yüzüm kara, suçum çok. Tabii, tabii kabul etmez benim gibi kulun [duasını] diye düşündüm. Sonra o oturduğumuz ev bizim olmadı mı! Meğer kendi evime taşınmışım. Cenâb-ı Hak kabul etmiş de duamın kabul olduğunu ben ne kadar zaman geçtikten sonra anladım. Ev benim olunca anladım. Hem de nasıl benim oldu hayret ediyorum. Parasız pulsuz o ev nasıl benim oldu, nasıl ayarlandı? Cenâb-ı Hak ayarladı mı ayarlıyor. Parasız bile ev sahibi ediyor insanı.

Abim telefon etti İstanbul'dan;

Senin oturduğun evin sahibi olan kadının erkek kardeşi benim sınıf arkadaşım.

Ee?..

Senin evi sana alcaz.

Ee?..

Paramız yok abi.

Olsun ben taksite bağliyacağım, yeter ki senetleri verelim. Peşinatsız, senet

imzalayarak, her ay için bir senet imzalayarak abim işi ayarladı. Arkadaşı da demiş ki;

“Mithatçığım, canın sağ olsun kardeşim. Sen o senetleri yeter ki imzala ver bana, ben bizim bankada onları kırdırır paraya çeviririm üzülme sen.” demiş.

Paraların vakti gelmeden bankadaki müdürün bunu sevmesi, ahabî olması dolayısıyla o da parayı peşin paraya çevirmiş, o da gitmiş Kadıköy Kurbağalı Dere’de bir daire almış.

Onun da işi görülmüş, ona karışmam ben ama benim işim parasız pulsuz görüldü. Çok güzel bir evde oturduk. Manzaralı, havadar rahat ettik. Kışın donduk, yazın serinledik filan. Ayazda duvarları patladı, buz tuttu filan. Ankara’da bütün evler öyle zaten. Sırf benim başıma gelen şey değil.

Dua edeceğiz biribirimize. Biribirimize dua edince Allah seviyor ve veriyor. Hem ona veriyor hem dua edilen kardeşe veriyor. Hem dua edene hem dua edilene. Bu kârlı bir şey; para da istemiyor, zor da değil. Arkadaşına dua edivereceksin ya! Seccadeye oturduğun zaman, dua vakti geldiği zaman, elini açtığın

zaman bana da dua ediverecen, bu kadar. Ne var bunda yani! Taksiti yok, parası yok, pulu yok, faizi yok, masrafı yok, yorgunluğu yok, iki dudağının arasında. Bir kaç kelime mırıldanıcan, Es'ad Coşan hocama da yâ Rabbi! diyicen o kadar.

Zor mu yani? Niccen gâri?..

c. Allah'ın c.c. En Çok Hoşuna Giden Ses ve Sahibi

İkinci hadîs-i şerîf bu da müjdeli, Enes *radıyallahu* anhten Hulvânî, Deylemî ve Hakîm et- Tirmizî rivayet etmiş.

مَا مِنْ صَوْتٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ صَوْتِ عَبْدٍ لَهْفَانَ،
عَبْدٍ أَصَابَ ذَنْبًا، فَكَلَّمَا ذَكَرَ ذَنْبَهُ أَمْتَلَأَ قَلْبُهُ فَرَكَأَ
مِنَ اللَّهِ، فَقَالَ: يَا رَبَّاهُ

*Mâ min savtin ehabbu ilallâhi min savti
abdin lehvânin abdün esâbe zenben fe-
küllemâ zekera zenbehû imtelee kalbühû
ferakan minellâhi fe-kâle yâ rabbâh.*

*Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ
kâl.*

Mâ min savtin. "Hiçbir söz yoktur ki."
Ehabbu ilallahi. "Allah'a daha sevimli olsun."
Min savti abdin lehvânin. "Dertli, içi yanık
bir kulun sesinden daha sevgili bir ses müm-
kün değil."

Dertli kulun sesi kadar tatlı sesli bir ses
yoktur Allah indinde.

Ama bu dert neymiş?

Herkesin bir derdi var da. Değirmencinin
derdi suyla, çömlekçinin ki güneşle, ziraatçı-
nın ki yağmurla, herkesin bir derdi var.

Bu kulun derdi neymiş?

Abdün. "Bu kul öyle bir kul ki. *Esâbe
zenben.* "Bir günah işlemiş." *Fe-külle mâ
zekera zenbehû.* "Ne zaman günahı aklına
gelse." *İmtelee kalbühû ferakan.* "Kalbi kor-
ku doluyor."

Hiii! Ah benim o günahıtan dolayı hâlim
ne olacak? Cenâb-ı Hak bana sorgu sual, ikab,
azap eder mi?

Fe kâle. "Yâ Rabbi! Aman yâ Rabbi!
Aman yâ Rabbi! Aman yâ Rabbi! diyor, aman
yâ Rabbi diyor.

Bu sözden, bu feryattan, bu korkulu ilticadan, bu münâcâttan daha tatlı bir ses yoktur Allah indinde.

Demek ki muhterem kardeşlerim; günah işlemişsek, işlemişiz, yapmasak iyiydi ama Allah günahları affediyormuş. “Aman yâ Rabbi!” deyince, korkunca, affını isteyince, Cenâb-ı Hakk’a iltica edince demek ki Cenâb-ı Hak günahları affediyormuş.

O halde bol bol tevbe ve istiğfar edelim, yüreğimiz yansın, gözümüzden yaşlar dökülsün de Rabbimiz günahlarımızı affeyesin.

d. Zalim Sultanın Yanına Giden Alimin Sonu

Üçüncü hadîs-i şerîf; bu da tehditli bir hadîs-i şerîf. Ama size değil başkalarına. Size bir şey yok.

مَا مِنْ عَالِمٍ أَتَى صَاحِبَ سُلْطَانٍ طَوْعًا، إِلَّا كَانَ
شَرِيكَهُ فِي كُلِّ لَوْنٍ يُعَذَّبُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ.

Mâ min âlimin etâ sâhibe sultânin tav'an illâ kâne şerîkehû fî külli levnin yu'azzebü bihî fî nâri cehenneme.

Deylemî ve Hâkim *Müstedrek*'inde Muâz *radıyallahu* anh'ten rivayet etmiş ki;

Mâ min âlimin. "Hiçbir alim yok ki." *Etâ sâhibe sultânin.* "Saltanat sahibi bir insanını yanına gitti."

Nasıl gitti?

Tav'an. "İsteyerek, gönül hoşluğuyla."

Şu adamın yanına bir gideyim. Bu adam saltanatlı, devletlü, şevketlü, sarayı var, bütçesi var, kesesi var, malı mülkü çok dedi, alim oraya canı isteye isteye arzusuyla gitti.

İllâ kâne şerîkehû fî külli levnin yu'azzebu bihî fî nâri cehenneme. "Cehennem ateşinde o sultan ne türlü azaplarla azaplanıyorsa, azaplandığı her azabın cinsinde o alim o sultana ortak olur. O da azaplanır."

Neden?

Sultanın yanında senin ne işin var be alim? Senin maddiyatla, parayla pulla, keseyle, kasayla, bütçeyle, sultanın bahşisiyle, atiyyesiyle, hediyesiyle ne işin var senin, ne arıyorsun sen onun yanında?

O adam zâlim, o adam Allah'ın düşmanı, o adam günahkâr, o adam halkın başına geçmiş, çöreklenmiş, hazineye el koymuş, oradan keyif, zevk sefa yapıyor. O dağın tepesine bir saray. Şu şehre, bu sahile bir köşk, falanca yere bir bilmem ne. Öbür tarafta ahâlisi, emrindeki kişiler inim inim inliyor fakr u zarûreten. Bu, saray üstüne saray yapıyor. Sarayda bir kişinin keyfi için bilmem ne kadar yüzlerce hizmetçi emrinde. Bir yere gideceği zaman önünden bilmem kaç tane araba, arkasından bilmem kaç tane araba. Motorsikletler, dad dutlar, zart zurtlar, yollar kapatılıyor, bunlara açılıyor vesaire vesaire. Allah kızıyor buna. Bu adam zulüm ediyor, bu da Allah'ın sade bir kulu ama ötekilerin başına geçti diye şunun hâline bak ya!

Dün akşam bana telefon ettiler. Yeni reisicumhur bu kısa zaman içinde Çankaya bütçesinden bilmem kaç, ne kadar büyük miktarda tasarruf yapmış, Demirel'e göre o kadar az para harcamış. Bir öncekine göre muazzam miktarlarda tasarruf yapmış. Şu fakir milletin, susuz köylerin paraları Çankaya'nın

keyfine, şânına, şöhretine demek ki müsrifhane nasıl harcanıyormuş.

Bu adam bazı muhafız alayından veyahut emniyet görevlilerinden çoğunu da görevden ayırmış. demiş ki, suikast olacaksa çok gezen kimse de olsa olur. Yani çok muhafızı olsa da olur demiş bir kısmını kesmiş yani azaltmış adamları.

e. Hz Ömer'in r.a Kudüs'e Kölesiyle Girme Hikayesi

Bu işin aslını düşünecek olursan, Hz. Ömer kölesiyle Kudüs'e giderken bir develeri vardı, biraz Hz. Ömer binliyordu köle yürütüyordu deveyi, biraz köle binliyordu Ömer *radıyallahu anh* yürütüyordu deveyi. Kudüs'e vardılar. Tam karşı tarafa ahâli, İslâm devletin başkan geliyor diye Kudüs'ün külahlıları, saltanatlıları, cübbelileri, rahipleri, erkânı, eşrafı, herkes dizilmiş. Bir de bakmışlar ki karşıdan bir deveyle iki adam geliyor, düşe kalka yavaş yavaş, yavaş yavaş, o kadar. Ondan sonra da tam suyun kenarında, dere ninin kenarında gelmişler. Hz. Ömer paçaları bir sıvamış, sudan ıslanmasın diye, geçmiş

suyu öbür tarafa, pabuçları da almış. Geçmiş karşıya tarafa.

Manzarayı düşünün. Çölden gelmiş bir yolcusunun halini. Papuçları, ayakları çıplak karşı tarafa geçmiş. Komutan gelmiş yanına; aman efendim demiş, bunlar Kudüs'ün eşrâfı, âyânı bilmem ne.

Devenin üstünde de sıra kölede olduğu için köle var. Köle devenin üstünde, halîfe deveyi çekiyor yalın ayak! Kendi işini gördüğü zaman devlet mumunu söndürürmüş Hz. Ömer.

Yani bu adamların gerek Moskova'da, gerek başka bir yerde yani bu kadar aşırı paralar, bu kadar aşırı masraflar, bu kadar aşırı zinetler, süsler, tantanalar... Bunların hepsini Allah görmüyor mu, bilmiyor mu, haksızlığı? Biri şurada açlıktan ölüyor, ötekisi...

Filipinlerin adamı öldü ya hani [Ferdinand] Marcos. Kaç milyar dolar parası çıktı şeyde. O fakir Filipin halkı ki, biz Manila'da bir kere uçakla mola vermiştik de arkadaşlar bir gidip gelmişlerdi. Gözyaşlarıyla döndüler, çok büyük sefalet var hocam diye.

İşte öyle, “Sultanların yanına gönül hoşluğuyla, isteyerek giden âlimler cehennemde o sultanın çekeceği azabın her türlüsüne ortak olacak.” diyor Peygamber Efendimiz. Onun için bizim büyüklerimiz devlet kapısına, sultan sarayına yanaşmamışlar. İyi sultanlar gelmiş geçmiş. İyi sultanlar âlimi ziyaret edip elini öpmek istemişler, demiş ki, “Aman yerime de gelmesin.” Kendisi onun sarayına davet edildiği zaman gitmemiş, o geleceği zaman da aman demiş gelmesin. Korkmuşlar çünkü.

f. Akşemsettin’le Rh.a. Fatih Sultan Mehmet’in Haram Helal Yemek Hikayesi

Fatih Sultan Mehmed ki İstanbul’u fethetmiş. Akşemseddin ile bir sofraya oturmuşlar. Tepsi kasnak üstünde, bağdaş kurmuşlar yemek yiyorlar. Bizim köydeki usulle, öyle yemek yiyorlar. Sahan gelmiş, bir sahandan beraber yiyorlar. Ne kadar garip! Biraz yemişler sahandaki yemeği.

Fatih Sultan Mehmed cin gibi ya, zeki ya, fıldır fıldır kafası çalışıyor. Demiş ki Akşemseddin’e;

Hocam benimle aynı kaptan yemek yedin.

Evet demiş, yedim.

E demiş, sen her zaman, “Evladım senin yediğin haram, haram yiyosun.” diyordun, işte aynı kaptan şimdi sen de yedin. Haramsa aynı sahandan sen de yedin.

Evladım demiş, benim önümdekiler helaldi, ben sahanın helal tarafından yedim. Sahan tabak demek. Helal tarafından yedim, senin tarafındakiler haramdı, sen haram yedin.

Yaa.. Bir şey de diyememiş. Ondan sonra havaya bak, kuşa bak, manzaraya bak bilmem ne. Hop tabağı değiştirmiş, böyle çevirmiş. Biraz daha yedikten sonra demiş;

Hocam şimdi senin de haram yediğin çıktı ortaya.

Niye?

Çünkü demiş, sen şu tarafa bakarken ben tabağı çevirdim. Benim önüm senin tarafına geldi, senin önün benim tarafıma geldi. Bu sefer sen de haramı yedin.

Evladım demiş, senin önünde haramlar bitmişti, benim önümde de helaller bitmişti. Çevirdin benim tarafıma yine helali geldi, senin tarafına haramı geldi demiş.

Şimdi bunu neden söylüyor, niye söylüyor?

Kazancın her kuruş helal olacak, hakkıyla olacak. Fazladan olduğu zaman tehlikeli oluyor diye söylüyor. Sultan da olsa, senin yaptığın iş yanlış evladım, şöyle yap böyle yap diye söylüyor.

Böyle alim sultanın yanına gidebilirmiş. Hakkı söyleyebilecek alim hakkı söylemek için gidebilirmiş. Dalkavukluk yaparsa hapı yuttu. Alim, padişah çağırdığı için onun yanına gittiğinden padişahın ona ikramı helal ama padişahın kazancında kusur varsa onun yediği haram.

Hz. Ömer'in elbisesinin birazcık fazla olmasına sahabe itiraz etmişler. Bize az düştü sen bu büyük şeyi nasıl yaptın diye. Eşit olacak yani, eşit olmayınca fazlalık tehlikeli oluyor.

Allah bizi her türlü haramdan korusun, kollasın. Helal lokma yedirsın, sevdiği işleri yaptırısın. Günahkâr insanların, haram yiyenlerin, Allah'ın sevmediği kişilerin yanına yaklaştırmasın, uzak eylesin. Allahu teâla hazretleri bizi sevdiği güzel ibadetleri sevdiği şekilde yapmaya muvaffak eylesin. Sevapları kazandırısın, mükâfatları versin, dünya ve ahirette aziz ve bahtiyar eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
25 Şevvâl 1420 / 01.02.2000
Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

